

REVISIONAL CRIMINAL

ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ.

ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1961 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 123-ਡੀ.

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ (1954 ਦਾ XXXVII) ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ-ਸੈਕਸ਼ਨ 11-ਨਮੂਨਾ-ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਸਟੋਰ, ਵੇਚੇਗਾ ਜਾਂ ਵੰਡੇਗਾ', ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਏਰੀਏਟਿਡ ਪਾਣੀ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਲੇਬਲਿੰਗ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ 'ਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਬਲਕ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਈ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਸਾਰਣੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨਮੂਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੀਸਰਾ ਨਮੂਨਾ ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਨਮੂਨੇ ਇੱਕਸਾਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੈੱਕ ਅਤੇ ਕਾਊਂਟਰ-ਚੈੱਕ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮੁੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ. ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਦੇ 4 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਤਿਆਗੀ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 6 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਪੀ.ਐੱਸ. ਸਫੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਕੇ. ਰਾਇਜ਼ਾਦਾ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(ii)/16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 2,000 ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 700 ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 9 ਮਈ 1958 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੀ.ਪੀ. ਬਵੇਜਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਬੰਦੂ ਗੁਪਤਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਜੇ.ਬੀ. ਬੋਟਲਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਬੋਤਲਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। 'ਰੋਜ਼' ਨਾਮਕ ਏਰੀਏਟਿਡ ਵਾਟਰ ਦੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਨਮੂਨੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਿਜ਼ਰਵ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੋਤਲ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ, "ਲੇਬਲ ਵਾਲਾ J. B., ਪਰ ਸੈਕਰੀਨ ਲਈ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਰੀਨ ਲਈ ਫਲੋਰੋਸੈਂਸ ਟੈਸਟ- ਸਕਾਰਾਤਮਕ।" ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (ix)(k) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਗਲਤ ਬ੍ਰਾਂਡਿੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਜਨ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਲੇਬਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 47 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸੈਕਰੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕੰਟੇਨਰ 'ਤੇ ਚਿਪਕਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਲੇਬਲ ਦਾ ਲੇਬਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।'

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (i) ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; (ii) ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ, ਜਾਂ ਸਟੋਰ, ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ-" ਅਤੇ (iii) ਨਮੂਨਾ ਧਾਰਾ 11(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਫਰਮ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਵਾਦਾਰ ਪਾਣੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਨ ਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਤੱਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀਨੀ ਅਤੇ ਸੈਕਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਾਤਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਐਲ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
., ਅਤੇ ਮੈਂ ਦ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (1) ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੁੱਧਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੁੱਧਤਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵਟ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਹਲਦੀ ਸੀ: ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਾਰ ਬਾਹਰਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵਟ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਦਾ ਸਾਰ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਬੋਤਲ 'ਤੇ ਲੇਬਲ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸੈਕਰੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੋਤਲ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਕਰੀਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਤਰਾ ਘੱਟ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲੇਬਲ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੈਕਰੀਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਏਰੀਏਟਿਡ ਪਾਣੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੈਕਰੀਨ ਨਾਲ ਮਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਖੰਡ ਨਾਲ ਮਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੈਕਰੀਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੋ ਖੰਡ ਨਾਲ ਮਿੱਠੇ ਤਰਲ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਤੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਸਟੋਰ, ਵੇਚੇਗਾ ਜਾਂ ਵੰਡੇਗਾ' ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਯੂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵੇਚਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ: ਐਸ. ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), ਪੰਚਪਾਕੇਸਾ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਸਈਦ, ਜੇ.ਜੇ., ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੇਸ-ਲਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 16 ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰ, ਸੈਕੰਡਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮਿਲਾਵਟੀ ਭੋਜਨ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵੇਚਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭੋਜਨ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੁੰਚਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ, ਟੀ.ਕੇ. ਜੋਸਫ ਅਤੇ ਵੇਲੂ ਪਿੱਲਈ, ਜੇ.ਜੇ., ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ:-

"ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 16(1) ਵਿੱਚ 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ' ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨੌਕਰ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੌਕਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਜੇ ਕਦੇ, ਖੁਦ ਵੇਚਦਾ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ 'ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ' ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ।, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ।"

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੀਅਰੀ ਮੋਹਨ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਰਾਏ (4) ਵਿੱਚ ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਪੈਟਰਸਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਫੂਡ ਐਡਲਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) 1919 ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮਿਲਾਵਟੀ ਲੇਖ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਵੇਚ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ... ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇ.ਐਸ. ਹੇਗੜੇ ਅਤੇ ਅਹਿਮਦ ਅਲੀ ਖਾਨ, ਜੇਜੇ, ਮੈਜ਼ੂਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਉੜੀਪੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਿਲਕ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5), ਨੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨੌਕਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ 'ਵੰਡੋ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 'ਵੰਡੋ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ, ਜਾਂ ਸਟੋਰ, ਵੇਚ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸ਼ਬਦ ਹਨ 'ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ।

ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹਵਾ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਲੇਬਲਿੰਗ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਆਖਰੀ ਨੁਕਤਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ-

"(1) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੋਜਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ, -
(a).....

(ਬੀ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਥੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰੇ ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ; ਅਤੇ

- (c) (i) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;
- (ii) ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਭੇਜੇ; ਅਤੇ
- (iii) ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ।"

ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੀਜੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। (3), ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਵਾਟਰ ਵਾਟਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 12 ਔਂਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਦੋ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 11(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਮੂਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿਚਾਰ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲਏ ਗਏ ਭੋਜਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਬਲਕ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਹੈ।, ਲਈ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ

ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨਮੂਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੀਜੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਨਮੂਨੇ ਇੱਕਸਾਰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੈੱਕ ਅਤੇ ਕਾਊਂਟਰ-ਚੈੱਕ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮੁੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਧਾਰਾ 11(1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸਾ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਇਸ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਏਰੀਏਟਿਡ ਪਾਣੀ ਨੰਬਰ 15 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਮਾਤਰਾ 20 ਔਂਸ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਕੜਾ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ 12 ਔਂਸ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ। ਏਰੀਏਟਿਡ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 12 ਔਂਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਲੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਕੋਕਾ ਕੋਲਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਮ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਭ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਮੂਨਾ ਧਾਰਾ 11(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜੇਕਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)